

„Egy csomag cigarettát kérek” –suttogja a vevő az eladónő fülébe. Az óvatosan körülnéz, majd lehajol, benyúl a táskájába, és elővesz egy tízdarabos kis csomagot.

A férfi a pult alatt átnyújt 100 gultrumot (kb. 410 forint), közben átveszi az árut, a belső zsebébe csúsztatja, és gyorsan távozik. „ Csak ismerősöknek árulok cigarettát. Tudom, hogy börtön jár érte, de anyagilag nagyon megéri.” – árulja el titkát a fiatal eladónő. A kis vegyesboltban sok minden kapható, de profitot csak az illegális cigaretta árusítása hoz.

A Himalája hegyei közé ékelődött kis ország már 300 évvel ezelőtt is szabályozta a dohányzást, 2004-ben pedig, a világon először hivatalosan füstmentessé vált. A nem csupán a dohányzást, hanem a dohányáru forgalmazását is tiltó törvényt 2010-ben további szigorították, több éves börtönbüntetéssel fenyegetve bárkit, aki a nála található dohánytermékről nem képes érvényes behozatali vámcédulát felmutatni. Ez a lépés azonban már heves ellenállást váltott ki: közel három ezer taggal megalakult a „Módosítsák a dohánytörvényt” nevű Facebook csoport, és nyíltan fellázadtak az emberi jogokat sárba tipró szabályozás ellen.

Egy idő után a parlament meghátrált, és idén januárban megemelte a saját használatra külföldről legálisan behozható áru mennyiségét. A magánimport azonban időigényes és nagyon költséges, ezért sokan titokban és vámmentesen csempészik az árut Indiából. Akár maguknak, akár másoknak. A dohánnyal kapcsolatos vallási vagy társadalmi tabuk ellenére a főváros, Timpu népszerű szórakozóhelyein szombat esténként vágni lehet a füstöt. „Kit érdekel a törvény, amíg minket békén hagynak? – hangoztatják a fiatalok.

Hír és kép forrása: http://www.aljazeera.com/indepth/features/2012/09/201292095920757761.html

ukash kart |